

Der er jo ikke mange kvinder, der går ned og ønsker at få trillinger i et moderne samfund, hvor begge parter er på arbejdsmarkedet. Det, man ønsker, er et barn, og det, man ønsker, er selvfølgelig den bedste behandlingsmetode, der findes. Den bedste behandlingsmetode på verdensplan i dag er altså oplægning af to æg.

Så lad mig i al stilfærdighed minde om, at vi i Danmark er det land, der er nummer 1 sammen med Sverige, og vi har færrest tvillinge- og trillingefødsler i forbindelse med kunstig befrugtning. Vi ser altså også, at nogle får tvillinger og trillinger uden at blive kunstig befrugtet, og vi ser også, at man der har foretaget fosterreduktion.

Når vi ligger så flot, som vi ligger, er det, fordi man her nøjes med at sætte to æg op. I flere andre lande lægger man stadig både fire og fem æg op. Trods den forsigtige behandlingsstrategi, vi har i Danmark, har vi alligevel en meget flot graviditetsrate ved kunstig befrugtning. Det er fakta. Det er for mig vigtigt, at de lægefaglige vurderinger også tæller højt her.

Med hensyn til de retslige regler i forbindelse med fosterreduktion er jeg helt enig i, at det er vigtigt, at vi får nogle regler og ikke bare som i dag, hvor de fremgår af Sundhedsstyrelsens vejledning om kunstig befrugtning. Det er der jo faktisk også allerede givet tilsagn om. I januar måned gav ministeren et tilsagn i et samråd på Christiansborg om, at man nu har nedsat et embedsmandsudvalg mellem Justitsministeriet og sundhedsministeren, som vil kigge på det med henblik på at udarbejde en ændring af svangerskabsloven, så fosterreduktion indarbejdes i loven. Man har også givet tilsagn om, at sundhedspersoner, som ikke ønsker at medvirke, vil blive stillet parallelt med de regler, som man har i forbindelse med loven om abort. Så det har vi faktisk fået et tilsagn om, og det problem er løst.

Den anden del med at gå ind og forringe behandlinger kan jeg ikke være med til. Derfor er Socialdemokratiet imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg skal gøre mig umage for at overhøre den lidt mopsede, fornærmede, fortørnede tone hos fru Lone Møller. Den er jeg vant til, så vi tager det pænt. Der er ikke nogen, der er ude på at fornærme nogen.

Men lad os nu kigge på det der med det lægefaglige. Jeg synes, det burde høre med. Jeg ved godt, at det der med etik synes fru Lone Møller

er noget privateri, som ikke skal rodes ind i det her. Men lad os nu kigge på det lægefaglige.

Hvis nu fru Lone Møller læser i Det Ethiske Råds redegørelse – der er ingen af os, der har påstået, at de var lovgivende, men derfor kan man jo godt lytte til dem og bl.a. de oplysninger, de giver. På side 21 i redegørelsen får man f.eks. nogle tal på, hvor mange for tidligt fødte børn der er med in vitro. Det er 23,8 pct. af alle fødslerne i modsætning til 5,9 pct. ved de almindelige. Det er en ganske dramatisk forskel. Det er ikke nogen særlig god behandling, der medfører en så voldsom belastning af de der børn.

Dertil kommer altså, og jeg synes det bør ind, den meget høje abortrisiko for alle fostrene på altså 5-7 pct. Man kan godt sige, at vi mindsker chancen for, at kvinden bliver gravid, men det er ikke nødvendigvis det samme som, at det er en ringere lægefaglig behandling, for det kunne jo godt være, at det var en bedre graviditet, hun fik.

Jeg vil i øvrigt godt spørge ministeren, og det kan vi så få svar på senere her: Hvor stor er faktisk forskellen på graviditeter med et eller to æg i forhold til det? Det tal har jeg ikke kunnet se heri.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Lone Møller nævnte, at alle fosterreduktioner, der var sket, var sket i forbindelse med handicap og af hensyn til moderens liv osv., og man har lidt indtryk af, at indimellem bliver de her handicap og procenterne meget overdrevet. I Trillingeforeningen, hvor man p.t. har kontakt med familier med 900 trillinger, kender man kun til seks børn, altså under 1 pct. af trillingebørnene, der har handicap, og kun hver 20. familie mister en eller flere af trillingerne ved normal fødsel. Er fru Lone Møller vidende om det?

Fru Lone Møller siger også, at vi i dag skal debattere en behandlingsmetode. Vi taler om metode, vi taler om behandling osv.

Men mener fru Lone Møller ikke også, at vi skal diskutere hensynet til de kommende forældrepar? Skal vi ikke diskutere den urimelige situation, man bringer et forældrepar i, og også hensynet til et sundt, rask foster, der bliver reduceret til ingenting? Skal vi ikke også have det med i en sådan debat? Og er fru Lone Møller vidende om, at man i Sverige kun lægger ét æg op, og at risikoen for, at hele svangerskabet går i vasken, hvis man reducerer et foster efter 12. uge, er over 15 pct.?